

Norway

vedtak til lov om nasjonal sikkerhet (sikkerhetsloven) (2018)

Note

The Investment Laws Navigator is based upon sources believed to be accurate and reliable and is intended to be up-to-date at the time it was generated. It is made available with the understanding that UNCTAD is not engaged in rendering legal or other professional services. To confirm that the information has not been affected or changed by recent developments, traditional legal research techniques should be used, including checking primary sources where appropriate. While every effort is made to ensure the accuracy and completeness of its content, UNCTAD assumes no responsibility for eventual errors or omissions in the data.

The year indicated in brackets after the title of the law refers to the year of publication in the Official Gazette or, when this is not available, the year of adoption of the law.

Contents

Kapittel 1. Formål og virkeområde

Kapittel 10. Eierskapskontroll

I Stortingets møte 27. februar 2018 ble det gjort følgende

vedtak til lov om nasjonal sikkerhet (sikkerhetsloven)

Kapittel 1. Formål og virkeområde

§ 1-1 Formål

Loven skal bidra til

- a) å trygge Norges suverenitet, territoriale integritet og demokratiske styreform og andre nasjonale sikkerhetsinteresser
- b) å forebygge, avdekke og motvirke sikkerhetstruende virksomhet
- c) at sikkerhetstiltak gjennomføres i samsvar med grunnleggende rettsprinsipper og verdier i et demokratisk samfunn.

§ 1-2 Hvem loven gjelder for

Loven gjelder for statlige, fylkeskommunale og kommunale organer.

Loven gjelder for leverandører av varer eller tjenester i forbindelse med sikkerhetsgraderte anskaffelser etter kapittel 9.

For virksomheter på Svalbard, Jan Mayen og i bilandene gjelder loven i det omfanget og med de stedlige tilpasningene Kongen bestemmer.

Kongen i statsråd kan gi forskrift om lovens virkeområde og helt eller delvis unnta bestemte virksomheter eller visse typer informasjon, informasjonssystemer, objekter og infrastruktur.

§ 1-3 Vedtak om at loven skal gjelde for andre virksomheter

Et departement skal innenfor sitt ansvarsområde fatte vedtak om at loven helt eller delvis skal gjelde for virksomheter som

- a) behandler sikkerhetsgradert informasjon
- b) råder over informasjon, informasjonssystemer, objekter eller infrastruktur som har avgjørende betydning for grunnleggende nasjonale funksjoner
- c) driver aktivitet som har avgjørende betydning for grunnleggende nasjonale funksjoner.

Virksomhetene skal forhåndsvarsles om vedtak etter første ledd.

Sikkerhetsmyndigheten kan på eget initiativ fremme forslag overfor et departement om å fatte vedtak etter første ledd. Dersom departementet ikke fatter vedtak i samsvar med sikkerhetsmyndighetens anbefaling, kan sikkerhetsmyndigheten bringe saken inn for endelig avgjørelse til det departementet som har overordnet ansvar for forebyggende sikkerhetsarbeid i sivil sektor eller det departementet som har overordnet ansvar for forebyggende sikkerhetsarbeid i forsvarssektoren.

Sikkerhetsmyndigheten skal fatte vedtak etter første ledd overfor virksomheter som ikke omfattes av noe departements ansvarsområde. Departementet er klageinstans.

§ 1-4 Lovens anvendelse for Stortinget, Stortingets organer, regjeringen og domstolene

Loven gjelder for Stortinget og Stortingets organer så langt Stortinget bestemmer det.

Bestemmelsene som er gitt i og i medhold av kapittel 8, gjelder ikke for stortingsrepresentanter, regjeringens medlemmer og dommere i Høyesterett.

Loven gjelder for domstolene med de særreglene som følger av bestemmelsene om sikkerhetsklarering og autorisasjon i og i medhold av domstolloven og straffeprosessloven. Kongen kan fastsette ytterligere særregler.

§ 1-5 Definisjoner

I denne loven menes med

1. nasjonale sikkerhetsinteresser: landets suverenitet, territorielle integritet og demokratiske styreform og overordnede sikkerhetspolitiske interesser knyttet til
 - a) de øverste statsorganers virksomhet, sikkerhet og handlefrihet
 - b) forsvar, sikkerhet og beredskap
 - c) forholdet til andre stater og internasjonale organisasjoner
 - d) økonomisk stabilitet og handlefrihet
 - e) samfunnets grunnleggende funksjonalitet og befolkningens grunnleggende sikkerhet
2. grunnleggende nasjonale funksjoner: tjenester, produksjon og andre former for virksomhet som er av en slik betydning at et helt eller delvis bortfall av funksjonen vil få konsekvenser for statens evne til å ivareta nasjonale sikkerhetsinteresser
3. forebyggende sikkerhetsarbeid: planlegging, tilrettelegging, gjennomføring og kontroll av forebyggende tiltak mot sikkerhetstruende virksomhet og følger av slik virksomhet
4. sikkerhetstruende virksomhet: tilsiktede handlinger som direkte eller indirekte kan skade nasjonale sikkerhetsinteresser
5. nærstående: personer som er i nær familie eller som har annen nær tilknytning som kan ha betydning for om en person er sikkerhetsmessig skikket.

[...]

Kapittel 10. Eierskapskontroll

§ 10-1 Meldeplikt ved erverv av virksomhet

Den som vil erverve en kvalifisert eierandel i en virksomhet som er underlagt loven, jf. § 1-3, skal sende melding til departementet om dette. I de tilfellene hvor virksomheten ikke omfattes av noe departements ansvarsområde, skal meldingen sendes til sikkerhetsmyndigheten.

En kvalifisert eierandel innebærer at ervervet direkte eller indirekte samlet vil føre til at erververen oppnår

- a) minst en tredjedel av aksjekapitalen, andelene eller stemmene i virksomheten,
- b) rett til å bli eier av minst en tredjedel av aksjekapitalen eller andelene eller
- c) betydelig innflytelse over forvaltningen av selskapet på annen måte.

Likt med aksjeeierens egne aksjer regnes de aksjene som eies eller overtas av aksjeeierens nærstående, jf. verdipapirhandelloven § 2-5. Det samme gjelder for andeler som eies eller overtas av andelseierens nærstående.

Kongen kan gi forskrift om meldeplikten.

§ 10-2 Behandling av melding om erverv av virksomhet

Departementet eller sikkerhetsmyndigheten som mottar en melding etter § 10-1, skal ta stilling til meldingen så raskt som mulig.

Den som mottar en melding etter § 10-1, kan be relevante organer uttale seg om ervervets risikopotensial og erververens sikkerhetsmessige pålitelighet.

Departementet eller sikkerhetsmyndigheten skal innen 60 arbeidsdager orientere melderens om ervervet er godkjent, eller om at saken skal behandles av Kongen i statsråd etter § 10-3. Fristen regnes fra det tidspunktet departementet eller sikkerhetsmyndigheten har mottatt meldingen. Har departementet eller sikkerhetsmyndigheten innen 50 arbeidsdager framsatt et skriftlig krav om ytterligere opplysninger, avbrytes fristen inntil svaret fra erververen er mottatt.

Kongen kan gi forskrift om departementenes og sikkerhetsmyndighetens behandling av meldingen.

§ 10-3 Vedtak om stans av erverv av virksomhet

Dersom et erverv etter § 10-1 kan medføre en ikke ubetydelig risiko for at nasjonale sikkerhetsinteresser blir truet, kan Kongen i statsråd fatte vedtak om at ervervet ikke kan gjennomføres, eller om at det skal settes vilkår for gjennomføringen. Dette gjelder også dersom det allerede er inngått avtale om ervervet. Dersom det ikke fattes vedtak etter første punktum, skal departementet orientere erververen om dette.

Et vedtak etter første punktum er særlig tvangsgrunnlag etter tvangsfullbyrdsesloven kapittel 13.

Kongen kan gi forskrift om stans av erverv av virksomhet.

[...]

* * *